

CÀPSULA: COMPARTIR PIS 65 ANYS DESPRÉS

DIA I HORA: Dilluns, 25 d'abril, a les 18.30 h

ESPAI: Plataforma virtual del CEESC

PONENT:

- **Leticia Blanco García**, treballadora social amb estudis de Màster en Dones, Gènere i Ciutadania, amb experiència com a integradora laboral i gent gran des de 2020. Cofundadora del projecte socioeducatiu Diver-gent(t). **Gala Larxé Nieto**, educadora social amb experiència professional amb infància en risc i gent gran. Des del 2016 està a Fundació Llars Compartides i des del 2021 com a educadora de reforç escolar.

CONDUEIX L'ACTIVITAT:

- **Pep Guasch**, tècnic de participació, universitats i projectes del CEESC.

RELATORA: Alba Blancafort Tantiña

La Fundació Llars Compartides (FLLC) ofereix una llar compartida a les persones de 65 anys en endavant que, malgrat cobrar una pensió, els seus recursos econòmics no els permeten assolir el pagament del lloguer d'un pis.

Per mitjà de l'objectiu primordial de dignificar l'envelliment de les persones grans i millorar la seva qualitat de vida, l'habitatge compartit permet que aquestes persones no se sentin soles i afavoreixen la seva autonomia personal.

En aquesta Càpsula a càrrec de Leticia Blanco i Gala Larxé coneixerem la missió, la visió i els valors de la Fundació Llars Compartides i donarem a conèixer el recurs a totes les persones interessades i es resoldran dubtes com ara com arriben les sol·licituds, quina mena de persones poden accedir al recurs de cohabitatge, etc.

IDEES CLAU:

gent gran, habitatge, dignitat, envelliment, convivència, autonomia, seguretat, protecció, llar compartida, cohabitatge

CITES DELS PONENTS A DESTACAR:

- “Són persones adultes que poden dur a terme una convivència compartida.” *Gala Larxé*
- “L’objectiu de la nostra entitat és dignificar l’envelliment.” *Gala Larxé*
- “Les damos la seguridad de poder vivir en tranquilidad. Van a pasar años y años viviendo en esa casa y en ese barrio.” *Leticia Blanco*
- “No es considera pis pont, sinó que és casa seva.” *Gala Larxé*
- “Es un lugar para poder estar de manera indefinida.” *Leticia Blanco*
- “Viure en una pensió no és viure.” *Gala Larxé*
- “Vigilem que la persona no estigui sola, però sempre promovent l’autonomia.” *Gala Larxé*

REFLEXIONS DELS PARTICIPANTS:

Iniciem la Càpsula amb una introducció per part d'una de les ponents, Gala Larxé, la qual explica l'inici de la Fundació Llars Compartides, que va ser fundada el 2003 per Agustí Gómez Passoles. El format inicial constava d'un únic pis compartit per cinc persones grans a Barcelona, un cop va detectar la dificultat d'aquest perfil poblacional pel que fa a l'accés a l'habitatge. Actualment, la Fundació Llars Compartides té nou pisos a Barcelona i, a més, han realitzat una col·laboració a Badalona, anomenada Llars Horitzó, on han adaptat una residència en forma de llars compartides en tres pisos compartits.

La finalitat del projecte és dignificar l'envelliment de la gent gran pensionista amb autonomia física i mental a partir de la convivència en una llar compartida. Es tracta d'un espai on conviuen amb totes les necessitats cobertes i on se senten segurs i segures. La Gala afirma que avui dia tenen un 55% d'homes i a un 45% de dones amb una renda mitjana de 500 a 600 euros mensuals, que és un requisit que demanen, i sense altres recursos. La convivència a la llar és amb tres o quatre residents. A més, les llars són accessibles pel que fa als seus equipaments, ja que tenen ascensor, il·luminació natural, bany i cuina, de la mateixa forma que estan ben comunicades pel que fa al transport públic i a la resta de serveis –CAP, Serveis Socials, bancs, botigues d'alimentació, etc.–. Com que l'objectiu és que els residents es facin seu l'habitatge, se'ls permet també decorar la llar al seu gust.

Seguidament, la Gala exposa les necessitats i el context a qui dona resposta la Fundació Llars Compartides. En primer lloc, és essencial tenir present que l'esperança de vida ha augmentat, i remarca que viure amb dignitat i seguretat és un dret que tot ciutadà ha de tenir. D'aquesta forma, la precarietat de les pensions, l'accés limitat de l'habitatge i la pujada del preu dels lloguers suposa que hi hagi part de la gent gran que no pugui assolir el preu d'un lloguer. A més, part d'aquestes persones no desitgen viure en solitud, i necessiten algú que els pugui ajudar quan ho

necessitin. Finalment, aquest perfil de gent gran sol tenir una manca de recursos gran tot i tenir autonomia física i mental.

Els objectius específics que corresponen a la FLLC consten d'una atenció personalitzada de la gent atesa per tal de millorar el seu benestar emocional i de salut, però, de la mateixa forma, fomenten també l'autonomia personal i la vida independent de la gent gran segons les seves necessitats. També es promou la participació social i es procura enfortir les xarxes relacionals amb recursos i entorns veïnals per mitjà de la participació en casals, centres cívics, biblioteques, etc. A més, aquest projecte permet també informar, divulgar i sensibilitzar la ciutadania sobre els reptes de l'envelliment.

Els beneficis de la Fundació els explica la Leticia Blanco, els quals van encarats cap a una planificació del seu futur i presa de decisions, una millora de la interacció social i una forma de vida autònoma i independent. La convivència minimitza la seva vulnerabilitat, fomenta l'autonomia, enforteix els vincles relacionals i millora el seu benestar emocional, social i econòmic. Cal destacar també que els usuaris no paguen més del 30% de la seva pensió, de forma que intenten aconseguir ajudes econòmiques d'altres llocs.

Pel que fa a l'accés a la FLLC i a la selecció dels residents, s'elabora una proposta de candidatures pel CAP, Serveis Socials o una entitat del territori provincial de Barcelona. Els requisits per a entrar-hi són: una sol·licitud completada amb dades de contacte i situació personal, un justificant d'ingressos econòmics –PNC, jubilació, etc.– i un informe de salut actualitzat, així com informació sobre la seva situació familiar o del seu habitatge actual. Finalment, quan ja tenen tots els documents, fan una entrevista conjunta amb el treballador o treballadora social, el CAP i les entitats esmentades amb la persona proposada. Seguidament, aquestes persones resten a la llista d'espera. Les places disponibles van en funció de les defuncions que hi pugui haver o que els residents perdin autonomia. Quan tenen una plaça lliure, intenten observar que les persones que estan a la llista d'espera encaixin amb el perfil idoni dels seus futurs companys de llar, ja que se'ls pregunta també sobre les seves rutines, a què s'han dedicat o les seves aficions. El següent pas és fer una visita al pis, on coneixeran als possibles companys i el barri. Els residents tenen un paper clau en aquest punt, perquè se'ls demana que ells mateixos seleccionin als seus companys de pis, ja que seran ells qui conviuran junts. A continuació, la persona triada tindrà tres mesos de prova a la llar, on se li farà un seguiment setmanal per a observar com funciona la convivència.

La Leticia exposa també alguns testimonis reals de residents de Llars Compartides, on mostren algunes de les cites extretes d'una entrevista que van fer a la Fundació, com ara: "Tenim la garantia de saber que ells estan al nostre costat. Em sento molt segura". Tot seguit, projecten un vídeo que prové d'un reportatge del programa *La Família Barris* de Betevé, on expliquen la tasca que realitzen i mostren alguns dels testimonis explicant també la seva experiència. Les ponents remarquen també algunes de les cites, com per exemple una d'un resident que reivindica: "Que la gent sempre tinguis la seguretat de tindre una vivenda digna, tan important com la salut, tan

important com l'educació... tenir un sostre digne". La Gala i la Leticia també apareixen al reportatge com a tècniques del projecte.

Un cop acabada l'exposició de la FLLC, el torn de preguntes ha resolt alguns dels dubtes dels oients. Un d'ells ha sigut sobre l'aplicabilitat en altres ciutats o a altres contextos d'aquest projecte. Les ponents han remarcat que la seva idea no és ampliar-ho a altres ciutats, sinó que aquest model sigui replicat a tantes localitats com sigui possible. Una altra pregunta ha fet referència a l'augment progressiu dels habitatges, en la qual la Gala exposa el cas de la col·laboració de Badalona de Llars Horitzó, que va ser una proposta des de la Fundació Llegat Roca i Pi. Hi treballen tres entitats més implicades: Càrites, la Fundació Amorós –com a inversors– i la mateixa Fundació Llars Compartides –la qual porta la gestió del dia a dia–. Són tres pisos on hi ha una cuina i sala d'estar comunes, formada per disset places. Els residents són els que abonen la mensualitat, de la mateixa manera que hi ha lloguers estan en nom de l'entitat o bé a partir de col·laboracions com la de Badalona o la Fundació de Benestar i Família.

Tot resolent un dubte que fa referència als requisits de la gent gran, les ponents han afirmat que el model de FLLC, en principi, no recull la possibilitat que la mitjana d'ingressos mensuals sigui menor de 500 o 600 euros. Tan sols és possible si el resident demana ajudes econòmiques externes, ja que és essencial que puguin assolir el lloguer del pis. Pel que fa a la figura de les tècniques de la FLLC, expliquen que la Gala és educadora social i la Leticia és treballadora social, malgrat que les dues fan les mateixes tasques, tot i que tenen voluntaris que les ajuden. També aclareixen que la gestió de Llars Horitzó és diferent que la dels pisos de Barcelona, ja que els tres pisos estan connectats per escala i ascensor, una rentadora comunitària i una biblioteca. Això suposa que la convivència sigui, d'alguna manera, entre les disset persones que viuen a l'antiga residència. Un altre dubte ha tingut a veure a quan els residents han d'assistir als serveis mèdics. La Leticia ha exposat que a alguns d'ells els acompanya la família; si no tenen suport familiar o necessiten un ajut més especialitzat, compten amb Avismon, una entitat que es dedica a aquests acompanyaments. Finalment, resolen un dubte sobre la procedència de les llars amb les quals compten. La Gala explica que tres provenen de l'Agència de l'Habitatge, dues de la Fundació IPPS i la resta a través de propietaris particulars, a part del cas de Llars Horitzó, de forma que no fan recerca de pisos, sinó difusió del projecte.

CONCLUSIONS:

La Fundació Llars Compartides treballa per a dignificar l'envelliment de les persones grans, a les quals la seva pensió no els permet pagar un lloguer d'un habitatge accessible. Actualment, tenen dotze pisos entre Barcelona i Badalona que permeten el cohabitatge de tres o quatre usuaris amb autonomia física i mental.

PER SABER-NE MÉS...

- [Vídeo de la Càpsula](#)
- [Presentació de la Fundació](#)
- [Web de la Fundació Llars compartides](#)

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

Abril 2022

Barcelona
Aragó, 141-143, 4a
08015 Barcelona
934 521 008
ceesc@ceesc.cat

Girona
Ibèria, 4
17005 Girona
972 249 276
girona@ceesc.cat

Lleida
Rambla Ferran, 32
25007 Lleida
973 289 434
lleida@ceesc.cat

Camp de Tarragona
Pau Claris, 2
43005 Tarragona
977 104 081
tarragona@ceesc.cat

Terres de l'Ebre
Ramon Berenguer IV, 11
43500 Tortosa
935 183 054
terresdelebre@ceesc.cat

www.ceesc.cat

